



REYNAERTJAAR 2022

Op zoek naar de 'echte' schrijver
van het Reynaertverhaal

zaterdag 25 juni 2022



REYNAERTJAAR 2022

OP ZOEK NAAR DE 'ECHTE' SCHRIJVER VAN HET REYNAERTVERHAAL



zaterdag 25 juni 2022

In samenwerking met KleinSinaaiLeeft vzw

Locatie: Boudelomonument - Koebrugstraat/Kloosterstraat

Contactpersoon: Jaques Van Daele
T 09 346 98 54
E jaquesvandaele1@gmail.com

Prijs: gratis

Land van Waas - Een vossenstreek?

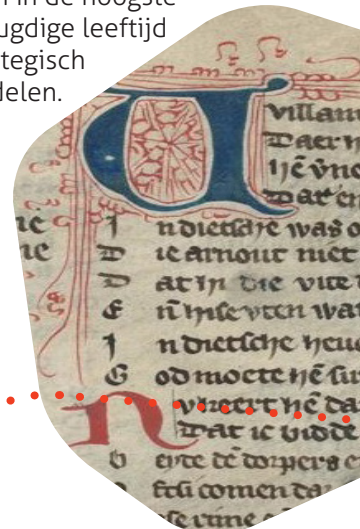


Dat **Van den vos Reynaerde** in de abdij van Boudelo is ontstaan en geschreven, lijdt niet de minste twijfel. Niets is zekerder dan dat. Reynaert de vos is met zijn 3 469 versregels zonder meer grandioos en geniaal. Daar is een goede reden voor ...

De schrijver van het verhaal was voorbestemd om grootse dingen te verwezenlijken. Hij was in de wieg gelegd om zich te begeven in de hoogste kringen van Frankrijk, Vlaanderen en Bourgondië. Al op jeugdige leeftijd ontpopte hij zich als de bezitter van een uitzonderlijk strategisch talent. Hij vertoefde constant tussen ridders, freules en edelen. Hij beheerste de kunst van het woord als geen ander ...

Willem die Madocke maecte is het pseudoniem waaronder de hedendaagse wereld hem kent. Wie was het genie **Willem Corthals van Boudelo**?

Belle, de beeldschone Vlaamse min uit Brugge met de voluptueuze, weelderige boezem kreeg een bastaardzoon van **Willem II van Dampierre**. Zij kon meteen zien hoe slim haar zoon uit zijn bruine ogen keek.



Zijn vader zou garant staan voor de beste opvoeding. De jongen had duidelijk de fijne gezichtstrekken van zijn overspelige moeder. De mooiste bastaardzoon van Vlaanderen!

Als jongeman al sprak Willem vloeiend Middelnederlands, Frans en Latijn. Hij kende als geen ander de klassieke oudheid en citeerde moeiteloos Cicero of Vergilius.

Na omzwervingen langs Parijs, Beaune, Kamerijk en Sint-Omaars kwam hij in Rijsel terecht. Daar liet hij zich opmerken als een bekwaam beheerder van het lokale zieken- en armenhuis. Hij doorliep de perfecte leerschool om een voorname functie te bekleden in dienst van de graven van Vlaanderen.

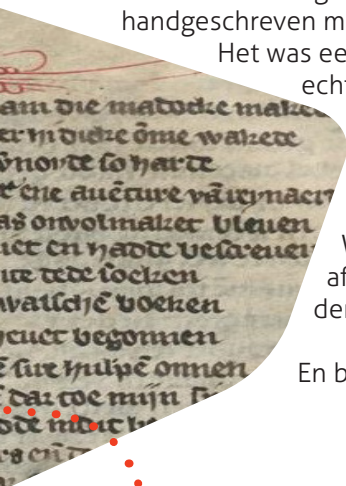
Na een onmogelijke liefde was het wulpse leven van de adel, met exuberante feesten en drinkgelagen die steevast uitmondde in orgieën, niet meer aan hem besteed. Hij zocht een eenvoudig leven te leven, zonder evenwel het gewone wereldse leven op te geven.

Voor die verzuchting van de favoriete bastaardzoon en het lievelingskind van de ontrouwe Willem II van Dampierre zocht zijn wettige gemalin, gravin **Margaretha II van Constantinopel** een elegante oplossing. Die lag in de moerassen van het Waasland. In **Boudelo** om precies te zijn, de jonge abdij die moeizaam uit de modder en de klei oprees. Monniken riepen om hun moeder als ze vernamen dat ze daarheen werden gestuurd ... Als Willem het pure leven, de eenvoud en de eenzaamheid de baas kon, zat hij in Boudelo op zijn plaats. Zijn fijne gezichtstrekken zouden er vanzelf wel verbleken.

Willem kon er zich nuttig maken als lekenbroeder. Als scribe mocht hij zich uitleven met de ganzenveer, urenlang met koude vingers gebogen over de handgeschreven manuscripten.

Het was een handigheidje van de sluwe Margaretha II om de buiten-echtelijke zoon van Willem II van Dampierre, die men voor de goede faam een rijke poorter uit Gent als nietsvermoedende en vermeende vader toedichtte, naar het onbereikbare Boudelo te sturen waar niemand oud werd. De goegemeente een beetje voorliegen kon nooit kwaad ... Waarmee Margaretha II tegelijk hoopte dat zijn echte afkomst ongezien tussen de gordijnplooien van de geschiedenis zou glijden. Geen mens zou acht op hem slaan.

En bijna geschiedde het zo...



Met de 20 bunder land van zijn plustante in zijn rugzak was hij meer dan welkom in de abdij. Vader abt wist dat hij een knappe kop binnenhaalde die meerdere talen sprak en kon rekenen als de beste. De abt ontfermde zich met plezier over deze veelbelovende knaap. Iemand als Willem paste wel in de multinational die hij voor ogen had. Abt Theodorikus wist dat de breedgeschouderde Guillelmus, zoals hij hem graag noemde, een vuistgevecht niet schuwde. Dat was wel handig in een verlaten streek die wemelde van geboefte en struikrovers. Na een goed en onbevreesd uitgevoerd handgemeen trok dat zootje ongeregeld er wel snel vandoor.

De abt wist ook dat Margaretha de intelligente Willem had voorbestemd om vooral haar belangen te verdedigen in het Waasland. Hij zou haar aanspraak op land meer naar de Schelde toe en in Zeeland vorm helpen geven. Ze kon een sluwe loopjongen in die woestenij goed gebruiken.





De **moord** op Willems geestelijke vader, **abt Theodorikus** in 1226 kwam als een schok en de bliksem sloeg genadeloos in op de kale kruin van Willem die tot dan toe schrijfsels had geproduceerd die er niet toe deden en vanzelf verdwenen tussen de zandkorrels van de voortschrijdende tijd.

Na de moord op abt Theodorikus kroop Willem in zijn scherpste ganzenveer. Jaren had hij geobserveerd met een kritisch oog en een al even kritisch oor. Bloed, zweet en tranen had het hem gekost om zijn Middelnederlands te perfectioneren. Mochten zijn hersenspinsels ooit in het Latijn worden vertaald ... De hoogste tijd om zijn duivels uit de diepste hellekrochten te ontbinden. Hij hanteerde de ganzenveer, als het hem uitkwam, of het een dodelijk steekwapen was.

Hij schreef al eerder verzen, maar dit was andere koek. Een satire zou het worden in de aloude tradities van de ridderliteratuur. Een parodie op de samenleving van hoog tot laag, met een milde voorkeur voor de clerici die hij tot zijn intimi rekenen mocht.

Een **dierenepos** zou erin gaan als zoete koek.

En zo geschiedde. Willem van Boudelo nam ruim de tijd en exact 38 jaar na de gruwelijke dood van zijn geestelijke vader publiceerde hij het boek waaraan tientallen jaren geduldig in het scriptorium van Boudelo was gewerkt. Door hemzelf in eerste instantie en door de kunstenaars die uitblonken in het illustreren en het verlichten van manuscripten met kleurrijke miniaturen.

In **1264** zag **Van den vos Reynaerde** het levenslicht.



De eerste oplage bedroeg welgeteld 1 exemplaar. Het spreekt voor zich dat het in een mum van tijd was uitverkocht.

Maar vergis je niet: de sobere patser van Boudelo vergaarde roem, rijkdom en een heleboel eigendommen. Auteursrechten op een publicatie zijn vandaag niet meer wat ze geweest zijn.

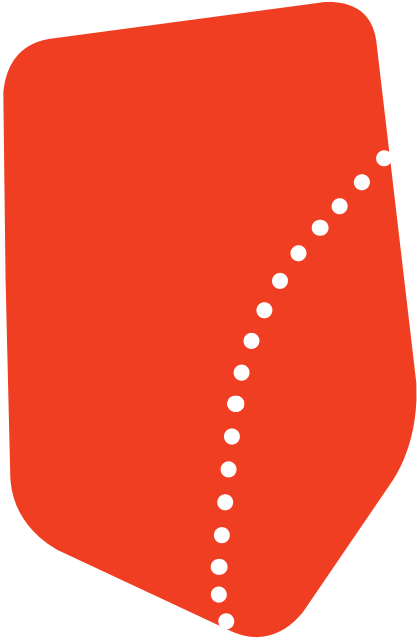
Dat Willem zich vele jaren later zou ontpoppen als de heerser van Absdale, had gravin Margaretha II van Constantinopel niet verwacht. Haar drang om land ten noorden van Boudelo te verwerven zag ze door Willem wel bewaard. Van een briljante bastaardzoon die de publiciteit schuwde, werd je als gravin nooit slechter, wist ze.

Een in oorsprong anoniem schrijver liet de wereld kennismaken met **Willem Corthals van Boudelo**, ook bekend als **Guillielmus de Baudelo**. Een bastaardzoon die in ander goed literair gezelschap vertoeft, tijdgenoten en hedendaagse schrijvers.

Quod erat demonstrandum.

Vrij naar **Rob Baetens**, schatplichtig auteur aan de monniken van Boudelo.







INFO

dienst Toerisme
Dorpsstraat 3 in Stekene

T 03 790 03 67

E toerisme@stekene.be

www.stekene.be

